

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ, ЯК ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ ПРИВАТНОГО ДЕТЕКТИВА

Новіцький В.Ю.

студент магістратури, 2 курсу

ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м.Київ, Україна

e-mail: novitskyiviktor@gmail.com

У сучасному глобалізованому світі інформація є одним із найцінніших ресурсів. Потенціал суспільства переважно визначається обсягом інформаційних ресурсів та рівнем розвитку інформаційної інфраструктури. Інформація постійно ускладнюється, змінюється якісно, зростає кількість її джерел і споживачів. Необхідність суспільства постійно отримувати та вивчати нові знання дає підстави до поширення відповідної змістової інформації, що обумовлює розвиток інтелекту соціуму. З огляду на це у суспільства виникає інтерес до створення цілеспрямованої системи інформаційної взаємодії індивідів, розвитку та закріпленні їх комунікаційних відносин. В той же час зростає уразливість сучасного інформаційного суспільства від недостовірної (а іноді і шкідливої) інформації, її несвоєчасне надходження, промислового шпигунства, комп'ютерної злочинності, або банальне не розуміння небезпеки при використанні своїх персональних даних в мережі інтернет [2].

Одним із найкращих відкритих джерел інформації в мережі інтернет є соціальні мережі. Мені подобається наступне визначення соціальних мереж: соціальні мережі є унікальною платформою для консолідації різних груп суб'єктів на основі спільності їх інтересів. Соціальні мережі сприяють структуризації комунікативного простору, створенню віртуальних співтовариств, які часто на практиці перетворюються на громадські об'єднання. А громадським інституціям дають можливість поширювати свої ідеї, залучати до своїх лав нових членів та координувати їх дії. Спостерігається взаємопроникнення повсякденної соціальної реальності і віртуальної. Це комунікативне середовище є органічною складовою механізму формування й розвитку громадянського суспільства і водночас джерелом інформації соціальної тематики. Соціальні мережі дедалі більше стають певною мірою інформаційним відбитком громадянської активності, оскільки саме цей канал комунікації використовується для поширення ідей, об'єднання однодумців у спільноти (як віртуальні, так і реальні), організації заходів, координації зусиль, як к зазначає Г. Кардозо (G. Cardoso), «...ми бачимо нове поняття простору, де фізичне і віртуальне впливає одне на одне, закладаючи підґрунтя для виникнення нових форм соціалізації, нових форм життя і нових форм соціальної організації» [3]. Тобто практично всі суспільно значущі процеси, події, явища залишають певний інформаційний відбиток у соціальних мережах.

На початку поточного року інформаційний ресурс «РБК-України» оприлюднили опитування компанії «Research & Branding Group», де дослідили топ найпопулярніших соціальних мереж серед українців. За результатами цього опитування можемо зробити наступні висновки: найпопулярнішими в Україні є

«Facebook» (58% від усіх респондентів), «YouTube» (41%), «Instagram» (28%), «Telegram» (14%), далі зі значним відривом йдуть Вконтакте (7%), Однокласники (6%) і twitter (5%), а найменш популярною є Linkdn (1%). За даними опитування, не користуються соціальними мережами 31% респондентів, а 1% не змогли відповісти. У більшості соціальних мереж значущих відмінностей між залученням у них чоловіків та жінок немає, за винятком двох соціальних мереж - Instagram і Однокласників: ними користуються більше жінок, ніж чоловіків.

Довіра до суспільно-політичної інформації з соцмереж низьке як найпопулярніші з них (Facebook, YouTube, Instagram, telegram), так і в менш використовуваних (Вконтакте, Однокласники, twitter, Linkdn): такої інформації беззастережно довіряє менше десятої частини користувачів, більшість довіряє частково і приблизно п'ята частина користувачів взагалі не використовує соцмережі в якості джерела суспільно-політичної інформації [4].

Приватний детектив же може використовувати інформацію із соціальних мереж для будь яких завдань, які стоять перед ним. Наприклад через банальні «лайки» людей в соціальній мережі «Facebook» можна приблизно розуміти який контент людина «споживає», що їй цікаво, які погляди вона має, кого чи що підтримує, тощо. Це навіть не говорячи, про те, що людина може сама описати таку інформацію в передбачених на це пунктах свого профілю, наприклад: місце роботи, сімейний стан, роки проходження військової служби, місця відпочинку. Взагалі механізм дуже простий, якщо у людини є «Instagram», тоді є можливість дізнатись за допомогою фото, або геолокації, де людина буває, в деяких випадках її номер телефону та пошту. Якщо є «Viber» чи «Telegram» можна дізнатись ім'я та як людина виглядає

Такий оператор як «Vodafone» надає таку послугу, як ЗнайДе, після підключення якої інформація буде доступна з наступим алгоритмом дій: відправляється ім'я людини і номер її мобільного на відповідний код. Після цього відправник отримує смс з інформацією про місцезнаходження людини. Використання доступно за допомогою смс-команд, через веб-сайт або мобільний додаток. Оператор Київстар має аналогічну послугу під назвою Маячок. У запиті набирається номер для додавання в список контактів, місце розташування яких буде з'ясовуватись. Після цього людина отримує смс з підказками, які дозволяють встановити адресу. Попереднє підключення не потрібно [5].

Корпорація «Google» (власник соціальної мереже «Facebook») офіційно пояснює яким чином можливо здійснювати пошук людини по фотографії. Facebook привласнює числовий ідентифікатор всіх фотографій, завантажених на канал соціальної мережі. Будь-які зображення, завантажені з Facebook, за замовчуванням будуть мати цей числовий ідентифікатор як частина імені файлу. Якщо ви знаєте цей номер, ви можете використовувати його, щоб знайти джерело зображення в Facebook. Це може бути зображення профілю людини, який поділився ним, або людина, профіль якого ви намагаєтесь знайти, може бути названий або позначений на зображенні.

Вся ця інформація лежить на поверхні і кожний бажаючий може протестувати данні можливості. Це навіть не говорячи про платні програми такі як «FindFace», через яку можна знайти по фотографії людини відомості про неї, не говорячи про платні боти в месенджері «Telegram», такі як «info_baza_bot», «Dosie_Bot», «OpenDataUABot», та багато інших, де тільки за допомогою ПІБ людини можна знайти: дату народження, телефони, пошту, номер паспорту, ПІН, рухомість, наявність ФОП, профілі в соціальних мережах та багато іншої інформації.

Список використаних джерел:

1. Конституція України, прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
2. «Указ Президента України « Про доктрину інформаційної безпеки України» від 8 липня 2009 року. N 514/2009
3. Cardoso G. Paquete de Oliveira Manuel J. Parauna Sociologia do Ciberspaco: comunidades virtuais em portuques. – Oeiras, Portugal: Celta Edito.ra 1998
4. [Електронний ресурс]: <https://www.rbc.ua/ukr/news/ukraintsy-nazvali-samyepopulyarnyesotsialnye-1582734412.html>
5. [Електронний ресурс]: https://www.moyo.ua/ua/news/kak_nayiti_cheloveka_po_nomeru_mobilnogo_telefona_3_sposoba_reshit_zadachu.html